

Sygn. akt V KO 62/21

POSTANOWIENIE

Dnia 27 kwietnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

w sprawie z wniosku **P. W.**
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 27 kwietnia 2022 r.
w przedmiocie wniosku skazanego o wznowienie postępowania
w sprawie Sądu Okręgowego w P.
z dnia 12 grudnia 2012 r., sygn. akt XVI K (...),
zakończonej wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 19 marca 2013 r., sygn. akt II AKa (...),
na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

**odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej
bezzasadności.**

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynął kolejny osobisty wniosek P. W. o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Okręgowego w P. z dnia 12 grudnia 2012 r., sygn. akt XVI K (...), zakończonej wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 19 marca 2013 r., sygn. akt II AKa (...). We wniosku P. W. wskazał, że sprawa wymaga ponownego rozpatrzenia, albowiem w jego sprawie pozostaje szereg niewyjaśnionych okoliczności i wątpliwości – dotyczących m.in. zeznań świadków M. Ł. i A. K. oraz możliwości przyczynienia się innych osób do śmierci pokrzywdzonego. Wynikiem tych nieprawidłowych działań było jego skazanie przez

Sądy obu instancji. W konkluzji skazany wniósł ponownie o wznowienie w/w postępowań.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Na podstawie art. 545 § 3 k.p.k. należało odmówić przyjęcia wniosku, bez wzywania skazanego do usunięcia jego braków formalnych i bez próby ich usunięcia poprzez wyznaczenie obrońcy z urzędu. Wymieniony na wstępie przepis nakazuje podjęcie takiej decyzji wtedy, gdy z treści wniosku niepochozącego od podmiotu fachowego wynika jego oczywista bezzasadność.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego jednoznacznie wskazuje się, że instytucja wznowienia postępowania należy do kręgu nadzwyczajnych środków zaskarżenia, których procesowe uruchomienie może nastąpić wyłącznie na podstawie przesłanek ściśle określonych w ustawie. Katalog okoliczności otwierających drogę do wystąpienia z inicjatywą wzruszenia prawomocnego rozstrzygnięcia zawierają przepisy art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k., art. 542 § 3 k.p.k. Zaznaczyć przy tym należy, że w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego i niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1247) od dnia 1 lipca 2015 r. powstał obowiązek dokonywania kontroli wniosku o wznowienie postępowania – z punktu widzenia jego ewentualnej oczywistej bezzasadności. Ustawodawca w treści art. 545 § 3 k.p.k. określił, że sąd odmawia przyjęcia wniosku niepochozącego od prokuratora, obrońcy lub pełnomocnika, bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku, w szczególności odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezzasadność. Decydująca jednak jest sama treść wniosku o wznowienie, która może być oczywiście bezzasadna z różnych powodów. Ta oczywista bezzasadność wynikać może z tego, że we wniosku wskazano podstawy wznowienia, które nie są przewidziane w ustawie albo z tego, że w ogóle nie wskazano żadnych podstaw wznowienia, ograniczając się do postulowania przeprowadzenia kolejnej kontroli odwoławczej (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 września 2015 r., II KO 49/15, OSNKW 2016, z. 1, poz. 5).

Odnosząc powyższe uwagi do realiów rozpoznawanej sprawy stwierdzić należy, że pismo skazanego P. W. nie zawiera argumentacji, która pozwoliłaby na ustalenie, iż w sprawie miały miejsce okoliczności uzasadniające wznowienie postępowania ujęte w art. 540 § 1 – 3 k.p.k.

Wnosząc o wznowienie postępowania skazany powołuje się na okoliczności związane z merytorycznym rozpoznaniem sprawy karnej kwestionując uznanie winy przez Sąd *meriti*. Argumentacja ta jest niedopuszczalna w postępowaniu wznowieniowym i wskazuje wprost na oczywistą bezzasadność wniosku. Postępowanie wznowieniowe nie ma bowiem na celu ponownego rozpoznania sprawy i jej kontroli pod względem trafności i zasadności wydanego orzeczenia.

Zauważyć należy, że skazany na przestrzeni ostatnich lat złożył już kilkanaście wniosków o wznowienie postępowania, w których przywołuje tożsame okoliczności (np. sprawy o sygn. V KO 60/15, V KO 44/16, V KO 6/17, V KO 67/17, V KO 5/18, V KO 50/18, V KO 78/18, V KO 42/19, V KO 80/19, V KO 17/20, V KO 92/20). Jak wielokrotnie już stwierdzono, obecnie również wskazać należy, że przytoczona przez skazanego P. W. argumentacja nie zawiera się w katalogu podstaw wymienionych w art. 540a § 1 pkt 2 lit. b k.p.k., a także nie sygnalizuje konieczności podjęcia działania z urzędu (art. 542 § 3 k.p.k.). Co więcej, Sąd Najwyższy, rozpoznając wniosek obrońcy skazanego w dniu 21 czerwca 2016 r., (sygn. akt V KO 44/16) szczegółowo umotywował, z jakich przyczyn przytoczone okoliczności nie mogły stanowić podstawy wznowienia i argumentacja ta nie straciła na swej aktualności.

Nie dostrzegając także, aby zachodziły inne okoliczności, które mogłyby zadecydować o uwzględnieniu wniosku o wznowienie postępowania, Sąd Najwyższy uznał, że jest on bezzasadny w stopniu oczywistym i w trybie art. 545 § 3 k.p.k. należało odmówić jego przyjęcia.